
Câteva date istorice despre Valcani

Primele urme de locuire de pe teritoriul Valcaniului, apar în perioada neolitică, identificate în zona rampei de petrol și aproape de drumul principal, care duce spre punctul de trecere a frontierei. Pe teritoriul localității au fost identificate urme de locuire ce provin din epoca bronzului, epoca romană, epoca medievală.

Prima atestare documentara a satului Valcani este în anul 1256, printr-o diploma regală ce arată existența a 3 sate: Hegyes, Vegh si Thompa Valkan, locuite de către pecenegi, o populație de origine turcă. Valcaniul a fost sub ocupație turcă și a făcut parte din Imperiul Austro-Ungar până la sfârșitul primului război mondial.

Cu ajutorul bibliografiei și a site-ului <https://mapire.eu>, a fost localizat Valcaniul pe diferite hărți austriece și maghiare.

Principala ocupație a locuitorilor din vechime a fost păstoritul, iar mai târziu cultura plantelor și alte meșteșuguri.

Folosirea graiului bănățean este o adevărată provocare. Copiii cunosc unele cuvinte care se mai folosesc și astăzi, dar pentru majoritatea graiul bănățean este dificil de folosit. Spre exemplu folosirea și înțelesul cuvintelor: ștrimf (șosetă), burdic (vestă), uică (unchi, nenea), dodă (tanti), taică (bunic), maică (bunică), ciacia (frate mai mare), nana (soră mai mare), arsău (hârleț), mășai (față de masa), firang (perdea), credenț (dulap), bumb (nasture), cocie (căruță), etc.

Fiecare copil a adus de acasă cel mai vechi obiect pe care îl aveau: piglu (fier de călcat), ulcior, firiz (fierestrău), cântar, peșchir brodat.